

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 254/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. K., R., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. B., R., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1 T/111/2011 z 5. októbra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tdo/73/2012 zo 14. februára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. mája 2013 doručená sťažnosť Ing. P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T/111/2011 z 5. októbra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Tdo/73/2012 zo 14. februára 2013.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že proti sťažovateľovi bolo „vznesené obvinenie pod sp. zn. ČVS:PPZ-6/BOK-S-I-2005, na základe ktorého bola dňa 30. 08. 2010 podaná na Okresný súd...prokurátorom Okresnej prokuratúry v R. obžaloba č. k. Pv 311/2009-417... Okresný súd... vydal dňa 09. 05. 2011 pod č. k. 1 T/125/2010-5523 Trestný rozkaz..., proti ktorému... obvinený podal bez meškania odpor.

Následne obvinený podaním zo dňa 23. 05. 2011 podal podnet k podaniu žiadosti k Súdnemu dvoru Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 05. 10. 2011 Okresný súd... vydal uznesenie č. k. 1 T/125/2010-5772, ktorým vracia spis prokurátorky... na konanie podľa §§ 232 a 233 Tr. poriadku.

Rozsudkom č. k. 1 T/111/2011-5598 zo dňa 05. 10. 2011 Okresný súd Ružomberok schválil dohodu o vine a treste... medzi obvineným Ing. P. K. a prokurátorkou Okresnej prokuratúry v R., pričom bol obv. Ing. P, K. uznaný za vinného pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky, peňažný trest vo výške 3 000 EUR a trest prepadnutia vecí.

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 1 T/111/2011-5598 zo dňa 05. 10. 2011... nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť... dňom 05. 10. 2011; obvinenému bol doručený dňa 11. 10. 2011.

Sťažovateľ... dňa 28. 08. 2012 podal prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie proti rozsudku okresného súdu.

O podanom dovolaní rozhodol Najvyšší súd... uznesením č. k. 6 Tdo/73/2012 zo dňa 14. 02. 2013, tak, že dovolanie obvineného odmietol...

Ako sťažovateľ uviedol v podanom dovolaní proti rozsudku okresného súdu, má za to, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu /dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku/. Porušenie práva na obhajobu vidí sťažovateľ v tom, že verejnému zasadnutiu súdu, na ktorom bola schválená dohoda o vine a treste, predchádzalo podanie zo dňa 23. 05. 2011, ktorým podnetom sťažovateľ žiadal Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia. Porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy... a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru... pred dovolacím súdom a v tom predchádzajúcom prvostupňovom konaní vidí sťažovateľ v postupe prvostupňového súdu, kedy súd schválil dohodu o vine a treste bez toho, aby sa zaoberal podnetom obvineného k podaniu žiadosti k Súdnu dvoru Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia...

Konanie pred Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 1 T/111/2011 a tomu predchádzajúce konanie sp. zn. 1 T/125/2010, ako aj konanie pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 6 Tdo/73/2012 sú nepochybne konaniami pred vnútroštátnym súdnym orgánom. Nakoľko proti rozhodnutiu súdu vydanému v konaní, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, ako i proti rozhodnutiu súdu v dovolacom konaní, nie je prípustný opravný prostriedok, bolo povinnosťou súdneho orgánu obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie ohľadom podnetu obvineného k podaniu sťažnosti k Súdnu dvoru EÚ.

Konajúci prvostupňový súd, ako ani súd dovolací, však takto nepostupovali, nakoľko napriek skutočnosti, že v konaní bola obvinením dňa 23. 05. 2011 položená otázka, súdy svoju povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie nesplnili, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 241 ods. 3 Tr. poriadku s poukázaním na ustanovenie § 283 ods. 1 Tr. poriadku s poukázaním na ustanovenie § 283 ods. 1 Tr. poriadku a článku 267 konsolidovaného znenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a tiež aj k porušeniu čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 1 Ústavy... a čl. 6 ods. 1 Dohovoru... Uvádzam, že ani sťažovateľ, ani jeho obhajca podnet k podaniu žiadosti k Súdnu dvoru Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia zo dňa 23. 05. 2011 pred vynesení rozhodnutia prvostupňového súdu, konajúceho ako súd, ktorého rozhodnutie nemožno napadnúť opravným prostriedkom, nevzali späť a ani súd sa nijak nedopytoval na toto konkrétne podanie /tiež ako ani na

žiadne z ďalších podaní/ a vyniesol rozhodnutie, voči ktorému nie je možné podať odvolanie a aj dovolanie je zúžené na jediný dovolací dôvod...

Porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy... a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru... v konaní o podanom dovolaní pred Najvyšším súdom... sp. zn. 6 Cdo/311/2012 vidí sťažovateľ v odňatí možnosti konať pred súdom, keď Najvyšší súd dovolanie odmietol s odôvodnením, že dospel k záveru, že dovolanie je podané neoprávnenou osobou a z tohto dôvodu toto odmietol, nakoľko mal za to, že obvinený sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavil súhlas so schválením dohody o vine a treste okrem iného vzdal aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok /§ 334 ods. 4 Tr. por./, v dôsledku čoho stratil aj možnosť podať proti takémuto rozhodnutiu dovolanie. Najvyšší súd SR sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste je prípustné v prípadoch podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku /

Zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu/ a neskúmal, či k zásadnému porušeniu práva na obhajobu v uvedenom postupe konajúceho súdu nedošlo. V odôvodnení Najvyšší súd SR vyvodil, že obvinený môže podať dovolanie len proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa, ktorým bola vec právoplatne skončená. Týmto rozhodnutím Najvyšší súd SR potvrdil, že prvostupňový súd - Okresný súd Ružomberok - konal ako súd, voči ktorého rozhodnutiu účastník konania/obvinený nemá riadny a ani mimoriadny opravný prostriedok, čím nepriamo naznačil porušenie ust. Článku 267 konsolidovaného znenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie a tiež aj k porušeniu čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo súd, ktorého rozhodnutie nie je možné napadnúť opravnými prostriedkami vnútroštátneho práva, je povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

Postupom Okresného súdu Ružomberok bolo sťažovateľovi odopreté, aby v jeho veci rozhodol zákonný sudca, lebo o položenej prejudiciálnej otázke je príslušný a oprávnený rozhodnúť jedine Súdny dvor Európskej únie. Tvrdenie prokuratúry uvedené vo vyjadrení k podanému dovolaniu zo dňa 07. 09. 2012, ktoré je zopakované aj v odôvodnení rozhodnutia Najvyššieho súdu..., že obvinený na podaní zjavne netrval, sa nezakladá na pravde, lebo obvinený prejudiciálnu otázku položil Okresnému súdu v Ružomberku podaním zo dňa 23. 05. 2011 a toto podanie je stále súčasťou spisového materiálu a nikdy tento

návrh, ktorý bol súdu doručený dňa 23. 05. 2011, nezobral naspäť a do dnešného dňa trvá ma vyriešení prejudiciálnej otázky zákonným spôsobom. To, že považuje vyriešenie položenej prejudiciálnej otázky za zásadné, dokazuje aj to, že podal i dovolanie k Najvyššiemu súdu...

Tým, že sa obvinený vzdal práva na verejný súdny proces, neznamená, že sa vzdal práva na spravodlivý súdny proces, ktorý sa bude riadiť Trestným poriadkom a v prípade položenia prejudiciálnej otázky aj normami európskeho práva. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 02. 2013 sp. zn. 6 Tdo/73/2012, ktorým odmietol dovolanie obvineného, došlo aj k porušeniu ústavného čl. 46 ods. 2...

Obhajca sťažovateľa opätovne výslovne pred schválením dohody o vine a treste nepožadoval, aby súd vydávajúci rozhodnutie, proti ktorému neexistuje opravný prostriedok, prihliadal na ním položenú prejudiciálnu otázku. Má za to, že postupom obhajcu, tým, že nedostatočne predostieral návrhy obvineného, a striktne netrval na zákonnom postupe plynúcom z takéhoto návrhu, bol ukrátený na svojom ústavou garantovanom práve na spravodlivé súdne konanie.

Sťažovateľ v prejednávanej veci vyčerpал opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený a preto sa o ochranu svojich práv obracia na Ústavný súd...“.

Na základe uvedeného v petite sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že:

„Právo Ing. P. K. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru..., právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy... a právo nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy... rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 1 T/111/2011-5598 zo dňa 05. 10. 2011 porušené boli.

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 1 T/111/2011-5598 zo dňa 05. 10. 2011 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Ružomberok na ďalšie konanie, v ktorom sa Okresný súd Ružomberok obráti s položenou prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor Európskej únie.

Právo Ing. P. K. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru..., právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy... a právo nebyť odňatý svojmu

zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy... uznesením Najvyššieho súdu... zo dňa 14. 02. 2013 č. k. 6 Tdo 73/2012 porušené boli.

Uznesenie Najvyššieho súdu... č. k. 6 Tdo/73/2012 zo dňa 14. 02. 2013 zrušuje.

Okresný súd Ružomberok je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 275,94,- € na účet advokátky..., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažovateľ namietal najprv porušenie svojich označených práv podľa ústavy a dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T/111/2011 z 5. októbra 2011, ktorým schválil dohodu o vine a treste okrem iného medzi ním a prokurátorkou Okresnej

prokuratúry R. Takisto namieta porušenie svojich práv postupom okresného súdu v tomto konaní, ktorý nerozhodol pred vynesení svojho rozhodnutia o jeho podaní z 23. mája 2011 na predloženie žiadosti k Súdному dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) o vydanie predbežného rozhodnutia.

Pretože jedným zo zákonných predpokladov na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie pri jej predbežnom prerokovaní je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa musel zaoberať aj otázkou, či sťažnosť bola podaná včas. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu reálne dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zároveň je potrebné pripomenúť, že ustanovenie o lehote na podanie sťažnosti je ustanovením kogentným, to znamená, že ústavný súd nemôže zmeškanie tejto lehoty odpustiť alebo ju predĺžiť (pozri napr. m. m. I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS 14/03, II. ÚS 330/06).

Z okolností prípadu vyplýva, že sťažovateľ podal 28. augusta 2012 proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T/111/2011 z 5. októbra 2011 dovolanie, ale to bolo najvyšším súdom odmietnuté [podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku; pozn.]. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy však v zákonnej lehote už nenapadol tento rozsudok okresného súdu, hoci bol na to nepochybne oprávnený.

Lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde by mala podľa názoru ústavného súdu vyjadrovať dobu, ktorá je postačujúca na uplatnenie účinnej ústavnej ochrany sťažovateľom a zároveň rešpektuje aj princíp právnej istoty (m. m. III. ÚS 186/02, IV. ÚS 287/09) a nemožno ju v tomto prípade

odvíjať od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu. Tu je potrebné uviesť, že sťažovateľ musí venovať opatreniam alebo iným zásahom, ktorými mohli byť porušené jeho základné práva alebo slobody, náležitú pozornosť.

Ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 1 T/111/2011 z 5. októbra 2011 nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia, t. j. 5. októbra 2011, čím bolo právoplatne skončené aj označené konanie a rozsudok bol doručený sťažovateľovi 11. októbra 2011. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť až 6. mája 2013.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta.

Pokiaľ bol sťažovateľ zastúpený v priebehu konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom advokátom ako osobou znalou práva, bolo jeho fundamentálnou povinnosťou využívať v záujme klienta všetky zákonné prostriedky a v ich rámci uplatniť všetko, čo v súlade so svojím presvedčením považuje za potrebné. Ak tak advokát nepostupoval, nemožno uplatňovať následky jeho pochybenia ex post ako dôvod na posunutie začiatku plynutia lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu od rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorý navyše jeho dovolanie podané po viac ako 10 mesiacoch odmietol ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená vo vzťahu ku okresnému súdu zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, preto ju ústavný súd odmietol v tejto časti ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu v sťažnosti označených práv uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tdo/73/2012 zo 14. februára 2013, ktorým bolo odmietnuté dovolanie

sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T/111/2011 z 5. októbra 2011

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti skúma podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom odmietnutia sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť okrem iného nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 122/02), a tiež absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (mutatis mutandis III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná judikatúra).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva na súdnu ochranu (podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, predovšetkým ak by všeobecný súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby (II. ÚS 8/01), alebo ak by v prípade opravných konaní všeobecný súd odmietol opravný prostriedok, alebo zastavil o ňom konanie bez toho, aby ho meritórne preskúmal a rozhodol o ňom v spojitosti s napadnutým súdnym rozhodnutím, čo však nie je evidentne prípad sťažovateľa.

Navyše otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu, nie do právomoci ústavného súdu. Otázka posúdenia prípustnosti dovolania je tiež otázkou zákonnosti a jej riešenie samo osebe nemôže viesť k záveru o porušení práv sťažovateľa (m. m. IV. ÚS 35/02, I. ÚS 145/2010, II. ÚS 324/2010).

Z obsahu príloh sťažnosti a namietaného uznesenia najvyššieho súdu ústavný súd zistil, že sťažovateľ založil ním podaný mimoriadny opravný prostriedok na dovolacom

dôvode v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že „zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu“ v konaní pred okresným súdom. Ako jediný podstatný dôvod uviedol sťažovateľ skutočnosť, že „verejnému zasadnutiu, na ktorom bola schválená dohoda o víne a treste predchádzalo podanie zo dňa 23. mája 2011, a to podnet k podaniu žiadosti na Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia“, o ktorom okresný súd vôbec nerozhodol. Podľa sťažovateľa okresný súd nepostupoval „v súlade s ust. čl. 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v znení Lisabonskej zmluvy (zákon č. 489/2009 Z. z.) ako aj ust. § 7 ods. 3 a § 241 ods. 3 Tr. zák.“, a tým mu bolo „upreté právo na spravodlivý a zákonný súdny proces, ktorého imanentnou súčasťou je právo na obhajobu“.

Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu s. 3 až s. 5, ktoré ústavný súd preskúmal, vyplýva, že nemá žiadny relevantný dôvod do tohto rozhodnutia zasahovať, pretože je legitímne, jasné a zrozumiteľné. Ústavný súd je tiež toho názoru, že z Trestného poriadku ani z ústavy takýto „nárok“, resp. „právo“ sťažovateľa na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru a ani rozhodnutie o takomto nároku nevyplýva a jej samotné vyriešenie ani nebolo potrebné pre rozhodnutie vo veci samej.

Ústavný súd k tomu poukazuje aj na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že rozhodnutie o predložení prejudiciálnej otázky je vecou výlučnej kompetencie všeobecného súdu, do ktorej ani ústavný súd nie je oprávnený zasahovať (III. ÚS 86/2012).

Na základe uvedeného ústavný súd námietky sťažovateľa vyhodnotil vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho označených práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu ako nedôvodné a sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z toho istého dôvodu odmietol ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa, v ktorej namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dochádzať rozhodnutím okresného súdu v trestnom konaní, v ktorom bola právoplatne schválená

dohoda o vine a treste, a rozhodnutím najvyššieho súdu, ktorý odmietol dovolanie sťažovateľa v tejto veci.

Podstatou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 ústavy je možnosť fyzických osôb a právnických osôb domáhať sa ochrany svojho práva aj na inom orgáne ako na nezávislom a nestrannom súde.

Ústavný súd k tomu konštatuje, že k porušeniu označeného základného práva na súdnu a inú právnu ochranu postupom všeobecných súdov podľa čl. 46 ods. 2 ústavy už na prvý pohľad nemohlo vôbec dôjsť, a niet žiadnej príčinnej súvislosti medzi označeným porušením základného práva a namietanými rozhodnutiami okresného súdu a najvyššieho súdu, pretože všeobecné súdy nie sú orgánmi verejnej správy. Za orgány verejnej správy sa považujú najmä ústredné a miestne orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy (obdobne pozri napr. IV. ÚS 221/03 – uznesenie z 5. decembra 2003).

Ústavný súd na základe uvedených dôvodov preto sťažnosť v tejto časti odmietol tiež ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Čo sa týka namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, ústavný súd konštatuje, že zo sťažnosti a jej príloh nevyplýva, že by v konaní pred najvyšším súdom sťažovateľ namietal, že *„postupom Okresného súdu Ružomberok bolo sťažovateľovi odopreté, aby v jeho veci rozhodol zákonný sudca, lebo o položenej prejudiciálnej otázke je príslušný a oprávnený rozhodnúť jedine Súdny dvor Európskej únie“*, čo zakladá odmietnutie jeho sťažnosti pre nedostatok právomoci ústavného súdu. Taktiež z obsahu sťažnosti podanej ústavnému súdu nevyplýva, že by sťažovateľ zaujatost' namietal porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy predtým v tzv. „základnom“ konaní o merite veci v konaní pred okresným súdom.

Z princípu subsidiarity v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde limitujúceho vzťah ústavného súdu ku všeobecným súdom vyplýva, že v prípade konania

pred všeobecnými súdmi musí sťažovateľ ochranu svojich základných práv a slobôd vrátane argumentácie s tým spojenej uplatniť najskôr v tomto konaní a až následne v konaní pred ústavným súdom. Pokiaľ sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, avšak nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc (III. ÚS 90/03, III. ÚS 135/03, III. ÚS 201/04).

Z uvedeného dôvodu preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K tomu ústavný súd ešte uvádza, že mohol sťažnosť v tejto časti odmietnuť aj pre iné dôvody, napr. zjavnú neopodstatnenosť (neexistencia príčinnej súvislosti medzi namietaným základným právom na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a rozhodnutím najvyššieho súdu), alebo z dôvodu, že sťažnosť bola podaná aj neoprávnenou osobou [*„podnet k podaniu žiadosti k Súdnemu dvoru Európskej únie... o vydanie predbežného rozhodnutia“* nepodal vo svojom mene samotný sťažovateľ, ale iná fyzická osoba (JUDr. P. K.)].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2013